

אמירה נפרדת ממרדכי

דברים בהלוויה

מרדכי היקר,

מבקשת להודות לך על הזכות הענקית להכיר אותך, להכיר את כישורך ויכולותיך המיוחדים. עבורי היית כאבא שני - קשוב, מכיל, דמות להערצה על יכולת הישרדות והתפתחות לאחר שואה נוראית שחווית בגיל הנעורים.

לאחר התלבטות גדולה, בחרת לפתוח בפניי את קורותיך במהלך מלחמת העולם השנייה. יחד יצאנו לאין ספור בתי ספר בארץ, לספר לילדי ישראל את הניצחון הגדול שלך ואת היותך סמל להישרדות, אמונה ברוח החיים ואהבת החיים, שליוותה אותך עד יומך האחרון. אהבתך ליהודית, שנפרדה מאתנו לפני מספר חודשים, אף היא ראויה להערצה. אהבת את יהודית ושמרת עליה מפני כל רע, כבעל מסור. כוחך לא עמד לך, לאחר שהבנת שיהודית שלך מאבדת מכוחות החיים, ואט אט בחרת להתכנס ולאבד את תשוקת החיים שכה אפיינה אותך.

מרדכי אתה היית הסבא הכי מיוחד עבור ילדינו. דאגת להם כאילו היו ילדיך שלך. טל, שחר וארד גדלו על ברכך, למדו שירים בהונגרית, שיחקו באין סוף משחקי ילדות ובעיקר הרגישו את אהבתך הגדולה אליהם. הנתינה שלך לילדינו הייתה ללא גבולות ואני תקווה שנצליח להיכנס לנעליך הגדולות.

השארת לנו צוואה גדולה, להמשיך את הדרך הציונית שבחרת בארץ ישראל, הדרך שבה נמשיך לספר מדור לדור את קורות המשפחה שאיבדת שם, באפלה של אושוויץ. אני מבטיחה להמשיך לרוץ מבית ספר לבית ספר ולספר את קורות התעוזה וההישרדות שלך. נפרדת בכאב גדול, אוהב ואזכור אותך לעד.

אמירה

